

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1125-ҳадис

1125/2567 - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ: يَا ابْنَ أُخْتِي، إِنْ كُنَّا لَنَنْظُرُ إِلَى الْهَلَالِ، ثُمَّ الْهَلَالِ، ثَلَاثَةَ أَهْلَةٍ فِي شَهْرَيْنِ، وَمَا أُوقِدَتْ فِي أَبْيَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَارٌ. فَقُلْتُ: يَا حَالَهُ، مَا كَانَ يُعِيشُكُمْ؟ قَالَتِ الْأَسْوَدَانِ: التَّمْرُ وَالْمَاءُ، إِلَّا أَنَّهُ قَدْ كَانَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيْرَانٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، كَانَتْ لَهُمْ مَنَائِحُ، وَكَانُوا يَمْنَعُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَلْبَانِهِمْ، فَيَسْتَقِينَا.

1125.2567. Урвадан ривоят қилинади:

«Оиша розияллоҳу анҳо менга: «Эй опамнинг ўғли! Ҳилол ортидан ҳилол кўриб, икки ойда учта ҳилол кўрар эдик ҳамки, Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг уйларида ўчоққа ўт қаланмас эди», деди. Мен: «Тирикчиликларинг нима бўларди, хола?» дедим. У: «Икки қора нарса - хурмо ва сув. Аммо Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ансорий қўшниларида маниҳалар бўларди. Улар Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга ўшаларнинг сутидан беришар, у зот бизга ичираар эдилар», деди».

Изоҳ: Бу ерда хурмо билан сувни «қора нарса» деб ифода этишда тангликда қолишга ишора қилинмоқда.

Маниҳа - бировга сутини соғиб ичиш учун бериб турилган соғин ҳайвондир. Кейинчалик ҳар қандай тортиқ ҳам маниҳа дейиладиган бўлиб кетган. Истилоҳда ҳосилдан фойдаланиш учун вақтинча берилган боғ-роғ, туя, қўй ва шу кабилар маниҳа дейилади.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI